

միևս օրբազանները մեկնին Անգղիա: — Մեզ հասած թղթակցութեան է մը կը տեղեկանանք թէ երկու Ս. Արքեպիսկոպոսները ժամանակին հասած են ժողովին: Տ. Յուսիկ Արք. պատրաստուած է եղբոր գերմաներէն լեզուով գրաւոր գեկուցում մը ընել Հայոց Եկեղեցւոյ պատմութեան, դաւանութեան, ծէսերու և ներկայ վիճակի մասին, և սակայն կրօնական այդ մեծ ժողովը, ունենալով իր դիւանին մէջ՝ նախընթաց գուժարուժէն (1927) բաւարար տեղեկութիւն մասնակցող իւրաքանչիւր եկեղեցւոյ պատմութեան, դաւանութեան և ծէսերու մասին և միւս կողմէ կերելով առաւելագէտ վիճարանական բնոյթ՝ օրակարգի խնդրներու շուրջը, կարիք չէ տեսած, որ պատմաւարները իրենց եկեղեցիներու մասին յուշագիր կամ գեկոյց ներկայացնեն: Ուստի զանազաններու կողմէ եղած են միայն բանաւոր շնորհաւորութիւններ, լաւագոյն բարեմարտութիւններով:

Հայ պատուիրակներն և շնորհաւորներն ժողովի բացումը յանուն Նորին Սրբութեան Ամենայն Հայոց Վեհափառ Կաթողիկոսի և Հայ Առաքեալական ինքնագլուխ եկեղեցին, թէ՛ Քիշինթըրլիի Արքեպիսկոպոսին ի Լոնտոն և ժողովին նախագահող Եօրքի Արքեպիսկոպոսին յետին պուրկի, բարեմարտութեամբ, որ այս մեծ ժողովը, Աստուծոյ օրհնութեամբ արդիւնատուր կերպով յառաջ վարէ օրակարգի հարցերը, սիրոյ և խաղաղութեան մթնոլորտի մէջ:

Շնորհաւորութիւններէ և օրակարգը անփոփոխ ընդունելէ յետոյ, ժողովը բաժնուելով չորս ենթաբաժանումներու, անցեր է իր զբաղումներուն:

Երկու սրբազանները արձանագրուել են առաջին բաժինին մէջ: Ներկայ եղեր են բոլոր նիստերուն: Այցելած են նաև միւս բաժինները: Այս բաժինները իրենց աշխատանքները աւարտելէ յետոյ, արդիւնքը գրաւորապէս ներկայացուցեր են ժողովին: Ժողովը, երկու օր տևող (ճաշէն առաջ և յետոյ) իր չորս նիստերուն մէջ, թիւ ու դէմ կարծիքներու փոխանակութենէ յետոյ, ինչ-ինչ թեթեւ բարեփոխութիւններով ընդունել է ենթաբաժանումներու միացեալ տեղեկագիրը կամ գեկոյցը:

Մեծ ժողովը, Օգոստ. 3-18 աշխատելէ յետոյ, փակուել է ընդհանուր գումարնակու-

թեամբ: Յանձնարարուել է բոլոր պատգամաւորներուն, որ իւրաքանչիւր իրենց տեղերու մէջ աշխատին համաքրիստոնէական համաշխարհային կրօնական այս շարժումը միշտ վառ պահել և կենդանի խօսքով հակադէպ հակաքրիստոնէական շարժումներուն, աշխատել աշխարհի խաղաղութեան համար, Աւետարանի քարոզութեամբ, որ ժշ այլ ինչ է, բայց իթէ համադարձակցութիւն բոլոր եկեղեցիներու. այլ խօսքով՝ պահպանել եկեղեցիներու մէջ սիրոյ և միութեան կապը:

ՀԱՍՒՏՔԻ ԵՒ ՄՏԱՅՄԱՆ ՑՈՒՂՈՐ

ԼՈՒՍԱՒՈՐ ԽՕՍԻՔ

Լամբի մը բոցը միշտցին մեզ կես մը միայն կը գրաւէ, ու մեք կրնանք, մեր ձեռներէն միայն մեկովը գոցել անոր ամբողջ լոյսը. բայց այս պզտիկ լոյսը ինքնին կը ծաւալի յարկաբաժինի մը ամբողջ տարածութեան մէջ եւ որոշակի ճեսանելի կ'ընէ բոլոր առարկաներն ու անձները, գոր աւել կ'արձանակէ: Միեւնոյն է պարագան՝ Աւետարանի կարգ մը բառերուն համար. այդ բառերը, քեզ ծածկուած են պատմութեան մը մանր մասերուն կամ պարբերութեան մը պարոյրին մէջ, բայց կը նմանին պզտիկ բոցերուն որոնք, երբ դուրս գան զիրենց խափանող բաներէն, իրենց լոյսով կը լեցնեն ամբողջ պարունակ մը, որ մուր եւ միջեւ անոնց երեւումը . . .

Նոյնպէս, Աւետարանի խօսքներէն մեք մին, երբ կ'աւ մտածուի, կը օտնի քաղ առաջ, եւ կարծես անգիմաղդելի զառիքափի մը փրայէն, քրիստոնէական կեանքի մեկ ծայրէն միւսը. այսպիսիներէն է անճուճ Յիսուսի Քրիստոսի սա խօսքը. «Եթէ օայցեք միայն ուղղոյն բարեկամաց ձերոց, զի՞նչ աւելի առնե՞ք» (Մթք. Ե. 47):

Ա. Վ.

